

STS de 23 de febrer de 2024, recurs 636/2022

La ceguesa total no és causa automàtica de gran invalidesa: cal valorar les circumstàncies presents en cada cas (accés al text de la sentència)

Aquesta sentència és important perquè defensa un **criteri subjectiu a l'hora de determinar si una persona amb ceguesa total** -aquella que implica que l'agudesesa visual als dos ulls és inferior a 0,1- **té dret a la qualificació com a gran invàlida** i, en conseqüència, al cobrament del **complement econòmic corresponent**.

Cal assenyalar que **aquest criteri** subjectiu **es va iniciar amb les SSTS de 16 de març de 2023** (recursos 1766/2020 i 3980/2019) i implica que:

- La determinació de si hi ha una situació que s'ha de qualificar com a gran invalidesa no es pot dur a terme només a partir de les dades objectives d'unes lesions (deficiències visuals) sinó que **requereix la valoració subjectiva sobre la necessitat d'auxili a càrrec d'una tercera persona**, ja que ho exigeix la LGSS.
- Per tant, **la mera presència d'unes determinades malalties no permet**, per si mateixa, **reconèixer que la persona que les pateix no pot atendre els actes més essencials de la vida**, i és evident que un quadre de patiments pot tenir un abast diferent en els subjectes als quals afecta, ateses certes circumstàncies al seu voltant, com ara l'edat, el moment en què la malaltia apareix, les situacions anterior i posterior, etc.

Abans de les esmentades sentències de 16 de març de 2023, **el TS defensava que n'hi havia prou amb la sola presència de la ceguesa (total) per poder ser qualificat en situació de gran invalidesa**, sense necessitat de provar que calia l'assistència d'altres persones per desenvolupar els actes essencials de la vida. Per tant, **el canvi de criteri és rellevant**.